

De Centra voor Jeugd en Gezin Noord-Veluwe werken nauw samen met de gemeenten en zorgaanbieders in de regio. Sinds de overgang van het domein Jeugd naar de gemeenten in 2015 zien wij dat de kwesties die de wet beogen op te lossen maar niet of slechts mondjesmaat veranderen. Tegelijkertijd leert de geschiedenis van de afgelopen jaren ons dat wets- en systeemwijzigingen niet tot de gewenste verandering leiden: decentralisatie, roep om re-centralisatie, aansturen op vermindering van de administratieve lasten, vereenvoudiging van productcodes en andere aanpassingen hebben niet tot het gewenste effect geleid. Wij vragen ons dan ook af in hoeverre de Wet verbetering beschikbaarheid zorg voor jeugdigen hierin een bijdrage zal leveren.

In de wetenschap dat die vraag op voorhand niet te beantwoorden is, doen wij toch een aanzet die wij door middel van deze internetconsultatie graag delen.

Uit onze analyses blijkt dat een inhoudelijk andere aanpak van de hulp die aan jeugd en gezinnen wordt geboden nodig is. Wij zijn van mening dat hulp die volgens het familiegroepsplan wordt geboden en waaraan een goede verklarende en handelingsgerichte analyse richting geeft voor de gezochte oplossingen het uitgangspunt moet zijn. De mogelijkheden daartoe liggen nu al in de Jeugdwet verankerd. Zulke hulp is effectiever en heeft meer draagvlak, omdat het recht doet aan de kwestie: regie daar laten waar die hoort. Bovendien is onze ervaring dat oplossingen die door het gezinssysteem zelf worden bedacht in de praktijk ook nog eens goedkoper zijn.

Om die reden adviseren wij om in de Wet de volgende zaken te faciliteren en beter te borgen:

- De regie wordt daar gelaten waar die hoort. De hulpvrager is eigenaar van de kwestie en het plan van de oplossingen. Waar nodig wordt de kring breder en diverser gemaakt om tot betere oplossingen te komen.
- Bij aanvang van de hulp wordt met een gedegen verklarende (en handelingsgerichte) analyse gemaakt. Samen met het familiegroepsplan is die de basis voor de hulp die wordt ingezet. Bij verlenging van hulp wordt de kring vergroot met andere expertise(s) om nut en noodzaak van verdere hulp, samen met het gezin, in kaart te brengen.
- Aanbieders verbinden zich en delen kennis en expertise met andere aanbieders en domeinen (WMO, Participatie, wijkteams/CJG's, etc.)
- Hulp die wordt ingezet is zo thuisnabij mogelijk, gericht op normalisatie in plaats van medicalisatie, het kind groeit op in een gezin of wat daar het meest op lijkt.
- De sector bezint zich op 'Doen wat nodig is' en geeft invulling aan de gedachte 'Goed genoeg is ook goed'.
- Opvoedvaardigheden van ouders worden vergroot en voorkomen wordt dat hulpvragers afhankelijk worden gemaakt van de hulpverlener
- Hulp die wordt ingezet is (of wordt) onderzocht op effectiviteit
- Hulp die via voorliggende voorzieningen, als de ZVW, wordt gefinancierd wordt niet onder de vlag van de Jeugdwet uitgevoerd.
- Een betere samenwerking in de voorkant van het stelsel (CJG's, wijk- of gebiedsteams) tussen de domeinen jeugdhulp en jeugdgezondheidszorg.